

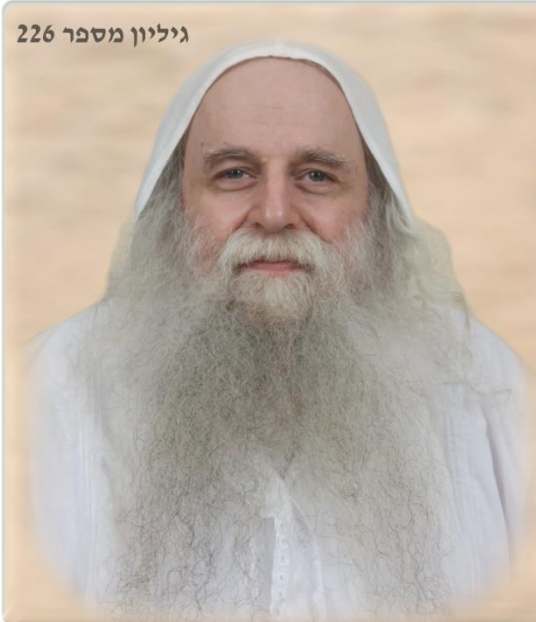

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת ויצא תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ויצא תשפ"ה – זהירות בחילול ה'

אז צריך להבין את זה, 'מעשה אבות – סימן לבנים'. זה לא שאנחנו בגן עדן לפני חטא עץ הדעת ובא הנחש. לא. אנחנו כבר אחרי חטא עץ הדעת, ויעקב אבינו צריך לתקן את זה.

אז הוא לא בא לתנאים שהם בהתאם למה שהוא היה – "איש תם יֵשֵׁב אהלים", צדיק יסוד עולם, תלמיד חכם, ישב בישיבה ארבע עשרה שנה. לא, לא היו לו תנאים, לא היו לו תנאים קלים. הוא היה צריך ללכת בעצמו, לא היה את עבד אברהם שיסע ויביא לו בקפיצת הדרך את בת זוגו. הוא ברח מאחיו, שרצה לרצוח אותו. דברים לא פשוטים. כבר מבטן, מהרחם, הוא היה במלחמה אתו. זה לא בהתאם למה שבן אדם מבין שצריך לקרות לבן אדם קדוש, למרכבה ליקו האמצעי, ליתפארת', ליקו האמת'. לא. אם היו שואלים את עניות דעתנו, אז הוא היה צריך לשבת כמו מלך, היו צריכים להביא לו את השידוך עד לבית – אבל לא.

אז אם ככה זה בזמן שלו, 'מה יגידו אזובי הקיר' בזמן שלנו? אנחנו בסוף התיקון, ויש המון ניצוצות שעוד לא העלינו. ולכן, כתוב ככה בקבלה, נשמות עצומות של הצדיקים הכי גדולים יורדים לעמקי הקליפה יחד עם השכינה כדי להעלות משם את ניצוצות הקדושה, כדי שלא תתעכב הגאולה.

יעקב אבינו היה ירא שמים מאד. הוא חשש מאד, חשש מלבן הארמי שלא יתן לו לצאת בחזרה לביתו, שלא יתן לו לקחת את הנשים שלו ואת ילדיו. ובאמת רואים שאחרי שהוא רדף אחריו הוא אמר לו: 'הבנות שלי. הילדים שלי. הכל שלי'.

וכאן אנחנו נכנסים לנושא מורכב מאד, רגיש מאד, שזה הנושא של ההתייחסות שמתחילים אלינו אומות העולם, והמוסר הכפול מה שנקרא, מה הם דורשים מאתנו לעומת מה שהם דורשים מעצמם.

ערב טוב, שבוע טוב! חודש טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת ויצא תשפ"ה, ובשם ה' נעשה ונצליח.

אתם יודעים שאנחנו מסתכלים על הפרשה על דרך 'דרך עץ החיים'. כן, משך את תשומת לבי הענין של הצער שעבר יעקב אבינו כדי לזכות בזיווג שלו. עד שהגיע ללבן, עד שהגיע ליל החתונה – החליפו לו את בת הזוג.

ידוע קודם כל שאין לנו תפיסה והשגה כלל באבותינו הקדושים, באמותינו הקדושות, זה מעל טעם ודעת. אבל צריך בכל זאת, זו התורה אז צריך ללמוד.

ידוע על פי הקבלה שאבותינו הקדושים ואמותינו הקדושות באו לתקן את החטא של אדם וחווה. אז אחד הדברים שנכשל בהם אדם זה הכפיות טובה, "הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נִתְּתָה עִמָּדִי". אה, האשה שנתת עמדי... אה, אתה מתלונן על האשה? עכשיו כשאתה תרצה את האשה אתה לא תקבל – מדה כנגד מדה. אה, היה צריך לחכות עד שבת, היום השביעי, לקיום פריה ורביה והם לא חיכו – עכשיו גם כן היה צריך לחכות עד סוף שבעת ימי המשתה כדי לקבל את רחל.

בכלל יש פה נושאים עמוקים מאד של מלחמת היצר, שהצדיקים צריכים להוציא "יקר מזולל" – להוציא את ניצוצות הקדושה העשוקים בקליפה. לא קל בכלל להתעסק עם הקליפה, לא עם היצר הפרטי ולא היצר הכללי ולא שום דבר, זה נורא ואיום. ולכן יעקב אבינו עבר מה שעבר, כדי להוציא משם את נשותיו ואת שנים עשר השבטים. והוא יצא משם בנס, כמו שאומרים.

את המכה הראשונה הוא קיבל כבר כשהוא בא לשם רק עם תרמיל ומקל, למרות שהוא בנו של יצחק אבינו, ולא היה לו מה להביא. והעני חשוב כמת. אין כמו יעקב אבינו, בחיר האבות, ובכל זאת הוא סבל הרבה. זה נושא אחד.

זה נושא קשה מאד, מאד. אנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש" וצריכים להזהר מאד מאד מחילול ה'. מי שנולד בחו"ל או 'תינוק שנשבה' כמונו – אז אפילו בתור ילד חילוני הוא מבין שהוא לא בעמדת עליונות, הוא כמו נתין כזה, כמו נתין זר שמה. למרות שאנחנו היינו, אני דור חמישי בארגנטינה, בכל זאת בעיני הארגנטינאים אנחנו נחשבו כרוסים, כזרים. אז בן אדם מרגיש את הצורך להזהר מאד במעשיו, בדיבוריו. ככה אני חונכתי. ילידי הארץ מרגישים יותר משוחררים. הם לא עברו את הדברים האלה. אלה נשמות שהן אולי גם שונות.

בכל אופן, היחסים עם אומות העולם: זה נושא חשוב מאד – שלא נעשה חילול ה' חס ושלום בשום דבר, ולא נחשוב שאם הם מקלים לעצמם הם גם יקלו אתנו. לא, הם יחמירו אתנו, ככה זה בכל הדורות. יהודי צריך להיות 'פרפקט'. וגם אם יהודי פרפקט – גם אז יש עליו ביקורת, וגם אז רודפים אותו ועושים לו כל מיני דברים. אבל צריך להשתדל.

כמה שאדם גדול יותר בתורה הוא צריך להשתדל יותר, להזהר יותר, מחילול ה'. כשאדם פשוט עושה איזו טעות – לא נורא. אם בן אדם גדול עושה טעות, זה חילול ה' גדול יותר. ה' ישמור. ה' ישמור. זה נושא חשוב תמיד.

ו"מֵאֵד מֵאֵד הַיּוֹי שְׁפַל רוּחִי". כמה שאדם עניו ושפל רוח יותר – ככה טוב יותר. צריך גם שמינית שבשמינית גאווה כדי לשמור את התורה, נכון. אבל צריך להזהר תמיד.

למה אני אומר את זה? כי הסתכלתי על איך שיעקב אבינו יצא משם: הוא לקח את הנשים שלו, את הילדים שלו, את הרכוש שלו, ולא אמר 'שלום' – הלך. הוא קיבל הוראה משמים מה' יתברך לחזור לארץ. הוא חשש מאד. ואם ה' לא היה מופיע אצל לבן הארמי בלילה ומזהיר אותו – הוא היה מוכן לפגוע בו, הוא לא היה איזה 'חסיד אומות העולם', איזה איש נחמד. לא, בכלל לא. וכשהוא ראה שמשמים יעקב אבינו מתעשר בצאן, בבקר ובכל העיניים, הוא והסובבים אותו חשבו שזה שלו, זה על חשבוננו.

האם הצדיק מודע לברכות שירודות דרכו? לפעמים כן, לפעמים לא, לפעמים חלקית. יעקב אבינו כן היה מודע לזה מאד, ואמר לו בעצם שהוא התעשר בכל העיניים, לבן, בזכות יעקב, מאז שיעקב הגיע – והוא רק החליף את משכורתו עשרות פעמים, רימה אותו, כל הזמן רימה אותו, עד הרגע האחרון רימה אותו. הוא רמאי, ובעיני עצמו מותר לו הכל. אז הוא אמר לו: 'למה לא אמרת לי שאתה רוצה לחזור, שאתה מתגעגע להורים שלך? בסדר גמור. בנוהג שבעולם נעשה לך מסיבה, נגן לך בתוף, בכינור, וניפרד מהילדים כראוי, מהבנות כראוי. מה אתה בורח באמצע הלילה? מה אתה בורח כמו גנב? ועוד גנבת את אלוהי?!'

כאן בסוגריים אני רוצה להזכיר את הענין שחיה אמנו היתה מה שנקרא בלשון שלנו היום, 'היתה עצמאית מדי', הסתובבה לבד, בא הנחש והתחיל לדבר אתה עד שקרה מה שקרה – עצמאית. היא לא התיעצה עם אדם הראשון. שרה אמנו כבר היתה בתוך האהל. אבל רחל גנבה את התרפים. היתה לה כונה טובה, שהוא לא יוכל

לשאול בתרפים איפה הם – אבל היא לא התיעצה עם יעקב. היא גם לא אמרה את זה ליעקב אחרי מעשה. והתגלגל מה שהתגלגל, יצא מפיו הקדוש וזה התקיים, והיא נפטרה. נורא ואיום.

זה בא לתקן גם את הענין שחיה גרמה מות לעולם ולאדם הראשון. עכשיו מתגלגל דרך אדם הראשון, תיקונו של אדם הראשון – יעקב אבינו, שרחל אמנו, שהיא תיקונה של חיה, נפטרת בגללו. והיא רצתה לקחת את הכח מהסטרא אחרא. ובעצם כשהיא היתה חיה היא נתנה כח לסטרא אחרא.

אז הכל משמים. נסתרות דרכי ה'. בן אדם חושב שהוא מבין משהו, והוא לא מבין כלום: מיהו? מהו? מה קורה לו? למה קורה לו? כל המאורעות כולם סוד, אלא אם כן מגלים לך משמים באמת. אם לא – הכל לא מובן כמעט.

אז נחזור לנושא שדיברנו עליו, שהיו טענות על דרך ארץ, ללבן. הוא בא בטענות על הדרך ארץ: 'ככה לא מתנהגים. איך אתה עושה דבר כזה?' ואם הוא היה מספר את זה בשכונה שלו, כולם היו מסכימים אתו: 'מי זה היעקב אבינו הזה...? הוא כביכול גנב את הבכורה ואת הברכות מאח שלו – ועכשיו בא אלינו, גנב לנו את הילדים, גנב לנו את הבנות, גנב את הרכוש וברח'. זאת יכולה להיות ככה 'כותרתי יפה.

מובן שאף פעם אי אפשר לצאת ידי חובת כולם, כל אחד יגיד מה שיגיד, מה אפשר לעשות. וצריך לעשות רצונו יתברך. אבל אם אפשר, אם אפשר – צריך להשתדל. צריך להשתדל. את זה אני אומר בשבילנו, שאנחנו נלמד, הקטנים, כן? יעקב אבינו ודאי ידע מה הוא עושה ואיך הוא עושה ומה הסכנה שהיתה שם, כי היתה סכנה. ובכל זאת זה לא עזר לו, כי הוא השיג אותו, הוא רדף אחריו, והשיג אותו – ואז יעקב אבינו פתח את פיו והוכיח את לבן. היות שהוא ידע שלבן מפתח כי ה' הזהיר אותו, הוא יכול היה להגיד לו את האמת. זה דבר מעניין מאד.

בנוהג שבעולם אנשים לפעמים יכולים להתגונן ולהגיד את האמת, כמו שאומרים 'פנים אל פנים', למי שרודף או משמיץ אותם. ולפעמים אי אפשר להגיד שום דבר כי זה מסוכן, כי אדם יסתבך עוד יותר. לפעמים אדם צריך לספוג ולשתוק. זה לא אומר שזה לא נרשם בשמים. בשמים זה נרשם, אבל "בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מְלַחְמָה". למשל, דוד המלך היה כל פעם צריך להזהר על שלום המלכות, אז הוא לא יצא נגד יואב בגלל שלום המלכות. ושלמה המלך כן, הוא השלים את המלאכה.

אז גם לגבי הענין הזה: שכן אדם לא ירגיש בנוח ויחשוב שעל כל דבר הוא יכול להגיב, על כל דבר הוא יכול לצאת כנגד. אומר הרמח"ל הקדוש, צריך לבדוק טוב לאיזו מלחמה האדם נכנס ואם הוא יוכל לנצח במלחמה או לא.

אז ככה בכל מיני סכסוכים, פרטיים או כלליים, צריך לקחת בחשבון לא רק מה האמת, אלא גם האם אפשר להגיד את האמת, האם יש אזנים והאם יש תועלת – גם את כל אלה. אלה כללים שיש בימסילת ישרים של הרמח"ל הקדוש. מבינים? חשוב מאד. אנחנו קוראים לזה 'לעשות בירור של מפת הקרב', היטב לעשות את

אז מכל פרשה צריך ללמוד למעשה, לנו, לנסות להתבונן, כדי להחכים ולהתחדד בעבודת ה'.

כמו שאתם רואים, הכל זה מלחמה בין הסטרא אחרא לבין עם ישראל. וגם אם הטענות שקריות לגמרי – צריך להזהר אם אפשר לצאת ידי חובה ושלא יהיה שום ספק של חילול ה', ולהתנהג יפה לפי המצופה בנוהג שבעולם. איך אומרים, להשתדל שלא יהיה לאף אחד פתחון פה, להשתדל. יש ענין כזה שבן אדם צריך להשתדל להיות נקי גם עם בני אדם, לא רק עם אלקים, גם עם בני אדם. לא תמיד זה אפשרי, אבל צריך להשתדל.

ה' יאיר את עינינו שנעשה תמיד אך ורק נחת רוח לה' יתברך, ונדע איך להתנהג, כי כל מקרה זה משהו אחר. וכשבן אדם בנסיון – הוא בנסיון, הוא לא יודע מה לעשות. ואז מה עומד לימינו? – היראת שמים שלו. "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו". אם הוא ירא שמים, משמים יעזרו לו כמה שיותר שלא יכשל.

יהי רצון שכולנו נהיה צדיקים ולא ניכשל.

לחיים! לחיים! לחיים!

**להתחזק בעבודתו יתברך! צריך הרבה זכויות!
להתפלל על שלום העולם ועל שלום ישראל! שתבוא
הגאולה במהרה ברחמים ובנעימים!
חודש טוב וכל טוב סלה.**

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

הבירור! שאם בן אדם יחשוב שהוא יכול לענות והוא יכול לעשות אבל הוא בעמדת נחיתות ובסכנה, חלילה – יכולים לקטרג עליו, כי בשעת סכנה השט"ן מקטרג, והוא יכול לספוג עונש, מי יודע איזה. ו'אם עושין לו נס, מנכין לו מזכויותיו'. לכן "בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה", "הֶחָכֶם עֵינָיו בְּרָאשׁוֹ". "איזהו חכם? – הרואה את הנולד".

זה לא החינוך שמקבלים היום. היום הכל בפזיזות, 'בן אדם צריך להגיד דברים תקיפים', ולא אכפת לו מה התוצאות. לפעמים זה יוצא טוב. כאן אצל יעקב אבינו היתה לו שמירה משמים, אז זה יצא טוב מאד. ובכל זאת, זה גם גרר, כל הויכוח הזה – את הענין הזה שהם עשו את הברית ביניהם, שיש על זה שאלה מה עם הברית הזו.

אז לפעמים בן אדם חושב שהוא יעשה משהו והוא יעמוד בתקיפות – ואם אין לו בדיוק את השמירה משמים או את הזכות, לפעמים הוא יכול להנזק, וזה יכול להביא אותו לעמדה נחותה עוד יותר, ששם הוא יכול להסתבך עוד יותר ויקחו ממנו עוד דברים, והוא יתחייב על דברים שהוא לא רצה להתחייב, וכן הלאה.

בסופו של דבר הרשע לא הצליח לעשות שום דבר, והוא נפרד מהבנות, מהילדים, חיבק אותם, נישק אותם, מה שהוא רצה לעשות. וישב ואכל עם יעקב. אוקיי, זה נגמר יפה כמו שאומרים. והוא חזר למקום שלו, ויעקב אבינו לא ניוזק, ברוך ה'.

תפילה לאחדות עם ישראל

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

אמרו נא תפילה זו בכוונה עצומה בכל יום חוץ מבשבתות ובחגים ובימים שאין אומרים בהם תחנון. אפשר לומר את התפילה מחצות לילה ועד שקיעה.

ריבונו של עולם, רחם עלינו. רחם עלינו ברחמיך הרבים והושיענו. חמול על עמך, חמול על נחלתך. עשה למען שמך! אתה אבינו, אנו בניך, יודעים אנו שרצונך שנהיה מאוחדים כמו אחים נאמנים. יודעים אנו כמה יקר הדבר לפניך, כי על כך נחרב ביתך! והסתרת פניך מאתנו. אנו רוצים לעשות לך נחת רוח אמיתי ואיךסופי. אך אוי לנו, אוי לנו, אוי לנו! אין לנו כח לגבור על יצרנו. אין לנו חכמה, בינה ודעת להילחם מלחמתך ולנצח את יצרנו, אוי לנו שגבר בגלל עוונותינו! אך הבט נא על אבותינו הקדושים, שירשנו מהם לב טהור ורצון איך סופי לעשות לך נחת רוח. לבנו יודע את האמת, לבנו בוער באהבת ישראל, לבנו בוער באהבת חינוס! אך קשה מפאת היצר להשליט את השגת ליבנו על כל מעשינו, דיבורינו ומחשבותינו!

אנו עושים מאמצים להתגבר ולנצח את היצר, למען עשות לך נחת רוח! אך ריבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם לא נתפלל אליך שנצליח, ותשמע תפילתנו, לא נוכל לו! כי רבו תחבולותיו! ואנחנו רק בשר ודם, ואתה מלכנו ויודע את יצרנו! שלח נא לב טהור, לב אוהב, לעבדך באמת! רחם ועזור לנו להגיע לאהבת ישראל אמיתית, שאינה תלויה בדבר! ולא על ידי יסורים וחוליים רעים! חכמינו ז"ל התפללו על ביטול יצר הרע של עבודה זרה, ונענו! בטל נא מעלינו את היצר של מחלוקת ושנאת חינוס, כי דלונו מאד! אנא רחם עלינו! יהי רצון מלפניך ריבונו של עולם, שנרצה בלב שלם בתיקונו של כל יהודי, ונתן את כוחנו, את כל נשמתנו, להצלת והצלחת כל היהודים בגשמיות וברוחניות! כי יקר לנו תיקונו של כל יהודי. קרב את כולנו לאהבה וליראה את שמך! מתוך אחדות שלמה!

יהי רצון שנוכל לאהוב כל יהודי באשר הוא, למרות השוני בשורש ובסוגי הנשמות, למרות השוני בדרגות התיקון, למרות כל המכשולים, ונהיה לאגודה אחת, לעשות רצונך בלב שלם!

רחם עלינו כי אין בנו מעשים! עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו!

מתוך נפשי – התחזקות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ג' כסלו תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

א. יש אנשים החיים בדמיונות, ומתיחסים לדמיונות האלה כאילו הם עובדות של ממש. והם ממשיכים כך כל חייהם בלי שניתן להשפיע עליהם כלל על מנת שיחדלו מכך. והנזק ברור לחלוטין, אבל אין אזנים לשמוע – אז אין להשמיע. **"וְאֲנִי תַפְלָה!"**

ב. ישנם אנשים קצרי רואי שחושבים שהם חכמים. אדם שאינו חכם ושבוטח שהוא חכם – הוא סכנה לעצמו ולזולתו. ואני תַפְלָה!

ג. אתה רוצה עזרה? אתה מוכן שיעזרו לך? אתה מוכן לשמוע?!

ד. לא יתכן שאשתך אשמה בכל! לא יתכן שבעלך אשם בכל!

ה. אתם באמת מכירים את ילדכם? אתם בטוחים בכך?

ו. הרוע הוא בהישג יד – על הקדושה צריך להלחם!

ז. אם לא תעשה כל יום חשבון נפש על כל מחשבה, דיבור מעשה – אל תתפלא על המקום שאליו תיזדרז.

ח. תורה ללא מוסר – אינה תורה. מוסר ללא תורה – אינו מוסר.

ט. ללא תיקון אין אחדות. ללא אחדות אין תיקון.

י. מה בראש סדר העדיפויות אצלך? כמה חשוב לך לעשות רצונו של ה' ית'? אתה בטוח בתשובותיך?!

יא. היכן אתה מונח במנעד שבין דאגה לעצמך מצד אחד – לבין רחמנות וחסד מן הצד השני?

יב. בבית דין של מעלה מראים לאדם כל מה שעשה בחייו – לטוב ולרע. אתה מתכוון לכך כראוי?

יג. אם אינך נותן דוגמא אישית של יראת שמים – מה אתה מצפה שיהיה עם ילדיך?!

יד. התבודד כל יום ודבר עם ה' ית', ועשה 'התבוננות השְׁוִיטִי' – כך תגיע לבסוף לקרבתו ית'.

טו. מצפים ממך שתהיה צדיק – לא פחות!

טז. מי שלומד קבלה ללא תיקון מוסרי וללא שמירת המצוות – יכול להנזק מאד, ר"ל.

יז. הגאווה, גסות הרוח והכעס מחריבים הכל, ר"ל.

יח. זהירות: ההתדרדרות לתהומות מהירה מאד בדור המסכן שלנו! ברגע אחד אדם יכול להכשל ולהרוס את נפשו. צריך זהירות, מתינות, סבלנות, סובלנות. עין טובה. רחמנות. אהבת חסד. אהבת הבריות. אהבת התיקון. שמירת הקדושה.

יט. אם היצר הרע מצליח להפיל אותך בעיני קדושה – מכאן הוא ירוקן לך את הנפש, ויגרור אותך לכפירה ולאבדון, ר"ל. אל תרשה זאת!

כ. אל תלמד תורה על מנת להיות גאון. למד תורה על מנת להיות צדיק וקדוש באמת!

כא. אם לא זכית לקרבת האלקים, זה סימן שלא התאמצת מספיק – או שלא התאמצת נכון.

כב. אם האדם מתעקש ואינו מוותר – לבסוף ה' ית' יקרב אותו אליו באמת.

כג. הענוה היא מדה מעולה, והיא מלחמה עצומה!

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודתו ית'!

לחיים! לחיים! לחיים! הפיצו את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים! וכל טוב סלה!